

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **V. Y.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2024, č. j. 095898/2024/KUSK,

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Beroun rozhodnutím ze dne 10. 5. 2024, č. j. MBE/31785/2024/dopr-vac (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a potvrdil záznam 12 bodů ke dni 10. 5. 2024.
2. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalovaný jeho odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul dosavadní průběh řízení. Konstatoval, že prvostupňové řízení nebylo stíženo žádnými zásadními procesními vadami. Konkrétně zmínil, že městský úřad měl doručovat písemnosti do datové schránky zmocněného advokáta

Mgr. Schulhausera a nikoli do datové schránky advokátní kanceláře. Tato vada se ovšem zhojila, neboť zástupce na všechny doručené písemnosti v přiměřených lhůtách reagoval.
4. Dále žalovaný shrnul, že městský úřad doplnil spisovou dokumentaci o veškeré příkazové bloky, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body. Žalovaný porovnal jednotlivá oznámení o uložení pokut s vyžádanými a doloženými příkazovými bloky. Shledal, že údaje uvedené v oznámeních o uložení pokuty a jednotlivých doložených příkazových blocích nejsou ve vzájemném rozporu. Také zhodnotil, že jednotlivé příkazové bloky splňují předepsané náležitosti a jsou způsobilými podklady pro záznam příslušného počtu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Tím vypořádal i odvolací námitky stran nečitelnosti bloku ze dne 12. 2. 2024 (právní kvalifikaci pokládá za čitelnou) a neurčitosti přestupkového jednání v bloku ze dne 14. 5. 2023 (pokládá je za dostatečně určité). Posoudil i jednotlivé záznamy bodů a dospěl k závěru, že záznamy bodů byly žalobci zaznamenány v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Žalovaný se ztotožnil se závěry městského úřadu. Dále žalovaný zdůraznil, že je třeba striktně rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedeným záznamům, neboť mají odlišný předmět. Správní orgány nemohou v řízení o námitkách přezkoumávat správnost či zákonnost rozhodnutí o přestupcích, nýbrž pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu, což bylo v žalobcově případě prokázáno.
5. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žaloba

6. Žalobce namítl, že jednotlivé podklady (příkazové bloky) nejsou způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
7. Konkrétně žalobce namítl, že z pokutového bloku musí být zřejmé, kde přesně došlo k přestupku a zda to bylo na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, což je rozhodující pro určení, zda je správní orgán, který rozhodnutí vydal, k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle jiných zákonů. Dále musí být jasné, k jakému přestupku mělo dojít, přičemž nelze akceptovat

užívání nesrozumitelných zkratk. Kupříkladu pouze ze slov „*rychlost*“ případně „*rychlost v obci*“, či ze zkratk „*R*“ nebo „*RJ*“ nelze dovodit, jaká skutková podstata měla být naplněna. Tedy zda šlo o nedodržení maximální povolené rychlosti v obci podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, o nedodržení maximální povolené rychlosti mimo obec podle § 18 odst. 3 tohoto zákona, nebo o nedodržení maximální povolené rychlosti stanovené dopravní značkou ve smyslu § 4 písm. c) téhož zákona. Konečně musí být zjevné, kdo přestupek spáchal, kdy přesně to bylo a jaká byla forma zavinění. Údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Žalobce poukazuje na praxi Policie České republiky – Krajského ředitelství policie Jihočeského a Moravskoslezského kraje, která právě pro některé právě uvedené formální nedostatky některé pokutové bloky (vydané v odlišných řízeních) zrušila. Žalobce si je vědom, že podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je užívání strohých a zkratkovitých formulací v blokovém řízení přijatelné. Pokutové bloky ze dnů 13. 9. 2022, 8. 10. 2022, 14. 5. 2023 a 12. 2. 2024 však trpí takovými vadami, že ani ve světle tolerantního přístupu NSS nemohou být způsobilými podklady.

8. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že v námitkovém řízení nelze důkladně zkoumat kvalitu a formální správnost jednotlivých pokutových bloků. Poukázal na to, že pro některé správní orgány to je běžnou správní praxí, což doložil anonymizovanými rozhodnutími Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladna a Krajského úřadu Jihočeského kraje vydaných v odlišných námitkových řízeních. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby též správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť to popírá princip rovnosti před zákonem.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že nebyl povinen přezkoumat zákonnost a správnost rozhodnutí – pokutových bloků, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje (rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 9 As 96/2008-44). V řízení však důkladně posoudil, zda mají městským úřadem vyžádané pokutové bloky všechny náležitosti a takovou kvalitu, aby mohly být podkladem pro záznam bodů, jakož i to, zda byl žalobci za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Shledal, že tomu tak je – všechny údaje jsou čitelné a srozumitelné, pokutové bloky obsahují údaje o přestupci, spáchaném přestupku, čase a místě spáchání, údaj o zavinění a výši uložené pokuty i podpis přestupce. Ostatně, podle NSS nelze obsahovou stránku pokutového bloku posuzovat přísně (rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20) a pokutový blok snese i stručné a zkratkovité formulace, pokud z něj lze zjistit to, co je pro řízení podstatné (rozsudek sp. zn. 4 As 127/2014), a nikoli každý chybějící údaj vede automaticky k revizi zaznamenaných bodů (usnesení ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25). Veškeré námitky, které žalobce vůči pokutovým blokům v žalobě vznáší, jsou zcela obecné a paušalizované, bez jakéhokoli vztahu ke skutkovým okolnostem právě posuzované věci. Takové námitky by podle NSS bylo možné označit za *a priori* nevěrohodné, které správní orgány ani vypořádat nemusí (rozsudek ze dne 2. 7. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44). Žalovaný se nicméně i těmito obecnými námitkami zabýval a dospěl k závěru, že pokutové bloky vytýkanými nedostatky netrpí. Navíc se jedná o námitky totožné s těmi, které žalobce uplatnil již v odvolání, a proto na ně žalovaný již jednou reagoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž odkazuje.

10. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

11. Ze správního spisu vyplývá, že přípisem ze dne 22. 2. 2024 oznámil městský úřad žalobci, že ke dni 12. 2. 2024 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval jej, aby odevzdal řidičský průkaz. Žalobce podal dne 7. 3. 2024 proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů námitky s tím, že požaduje, aby městský úřad opatřil podklady ke všem záznamům v registru řidičů. Po seznámení s podklady upřesnil, že podává námitky pouze proti pokutovému bloku ze dne 12. 2. 2024, v němž je nečitelně, resp. chybně uvedena právní kvalifikace přestupku.
12. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 23. 2. 2024, z něhož mj. vyplývá, že
- dne 13. 9. 2022 byly žalobci **zaznamenány 3 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu,
 - dne 8. 10. 2022 byly žalobci **zaznamenány 3 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu,
 - dne 14. 5. 2023 byly žalobci **zaznamenány 3 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 zákona o silničním provozu a
 - dne 12. 2. 2024 byly žalobci **zaznamenány 4 body** za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu.
13. Součástí správního spisu jsou oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a kopie pokutových bloků, které se vztahují k přestupkům, jichž se žalobce dopustil v dnech 13. 9. 2022, 8. 10. 2022, 12. 4. 2023 a 12. 2. 2024.
14. V prvostupňovém rozhodnutí městský úřad zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že prověřil záznamy přestupků v žalobcově evidenční kartě řidiče, a to jednak prostřednictvím oznámení o uložení pokuty, jednak prostřednictvím příkazových (pokutových) bloků k příslušným přestupkům, které si vyžádal. Jejich obsah městský úřad shrnul a vypořádal jednu námitku vztahující se k údajné nesprávné (protože špatně čitelné) právní kvalifikaci na pokutovém bloku ze dne 12. 2. 2024. Dále vysvětlil, že v řízení o námitkách se nepřezkoumává správnost a zákonnost správních aktů, na jejichž základě byl zápis proveden. Městský úřad je naopak povinen na ně hledět jako na správné a zákonné a musí za ně řidiči zapsat počet bodů, který za uvedený přestupek přísluší podle přílohy zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách se přezkoumává pouze to, zda byl přestupci připsán správný počet bodů na základě způsobitelných podkladů. Opravu zaznamenaných bodů může městský úřad provést pouze v případě, že blokovou pokutu zruší ten orgán, který ji vydal. Pokud má přestupce námitky k tomu, jak (ne)proběhly jednotlivé přestupky a k zákonnosti rozhodnutí o nich, měl je uplatnit ve správních řízeních. Tak tomu však ani v jednom případě nebylo: žalobce u všech čtyř přestupků souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a pokutové bloky podepsal. Městský úřad stručně zdůvodnil, proč se na věc nevztahuje přechodné ustanovení čl. II odst. 3 zákona č. 271/2023 Sb. Konečně městský úřad shrnul, že ověřil, že body byly zapsány na základě způsobitelných příkazových bloků a zaznamenaný počet bodů odpovídá spáchaným přestupkům. Protože neshledal žádný rozpor mezi oznámeními o spáchání přestupku a příkazovými bloky, vyhodnotil námitky jako nedůvodné.

15. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. V odvolání polemizoval s argumentací městského úřadu k pokutovému bloku ze dne 12. 2. 2024 a doplnil novou námitku, že v pokutovém bloku ze dne 14. 5. 2023 není přestupkové jednání vymezeno dostatečně určitě. Oba pokutové bloky označil za nezpůsobilé.

Splnění podmínek řízení

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas. Žaloba byla také podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci vyjádřili mlčky souhlas. K výzvě soudu totiž nesdělili, že by s takovým postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

Posouzení žaloby

17. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, že jsou námitky řidiče nedůvodné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Nejprve soud uvádí, že námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifík příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
19. Současně soud připomíná, že je žalobními body vázán, přičemž bez námítky může přihlédnout jen k některým vadám řízení a k nicotnosti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Též platí, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
20. Žalobce proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče nejprve obecně uvedl, že podává námitky proti všem záznamům, a požadoval, aby městský úřad opatřil podklady ke všem příkazovým blokům s tím, že se s nimi seznámí a teprve poté formuluje konkrétní námitky. Městský úřad si příkazové bloky vyžádal a žalobce pak v průběhu řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, postupně formuloval dvě konkrétní námitky vůči (dvěma ze čtyř) příkazovým blokům ze dnů 12. 2. 2024 a 14. 5. 2023, jimiž

zpochybňoval způsoblost pokutových bloků jako podkladu k zápisu bodů. Městský úřad i žalovaný nejenže vypořádali dvě žalobcovy námitky, ale vyjádřili se také k náležitostem každého jednotlivého příkazového bloku a dospěli k závěru, že příkazové bloky byly řádně a úplně vyplněny a žalobce je převzal a stvrdil svým podpisem. Žalobce ovšem v žalobě na vypořádání námitek (ať už těch paušálních obecných, nebo dvou konkrétních) provedené správními orgány obou stupňů nijak nereaguje, ani s jejich argumenty nepolemizuje. Vůči všem příkazovým blokům vznáší obecné paušální námitky a tvrdí, že se městský úřad a žalovaný náležitostmi příkazových bloků nezabývali. To však není pravda.

21. Pro věc je podstatné, že NSS v bodech 14 až 16 rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44 (v souladu s názorem rozšířeného senátu vyjádřeným v bodě 48 usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS), konstatoval, že „[j]ak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017-34). Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019-25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019-35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrvává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.“
22. Z toho plyne, že v případě natolik obecných námitek, jaké žalobce uplatnil ve svém prvním podání ze dne 7. 3. 2024 ve správním řízení, mohly správní orgány v souladu s rozsudkem NSS č. j. 6 As 174/2019-44 při přezkumu zápisu počtu bodů do bodového hodnocení řidiče vycházet pouze z oznámení o uložení pokuty. Postup správních orgánů, které nad rámec svých zákonných povinností přistoupily k vyžádání a pečlivému přezkumu všech příkazových bloků, je třeba hodnotit jako jisté dobrodiní. K tomu ovšem nebyly na základě jen oněch původně uplatněných nejobecnějších námitek povinny, jak ostatně plyne i z dosavadní judikatury správních soudů. Postup správních orgánů, které při konfrontaci s rutinními a šablonovitými námitkami k vyžádání a přezkumu příkazových bloků nepřistoupily, již v minulosti správní soudy opakovaně aprobovaly (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2023, č. j. 3 As 170/2021-27, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2023, č. j. 8 A 27/2022-29, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2023, č. j. 54 A 14/2023-33).

23. Na věci nic nemění, že žalobce v námitkách ze dne 7. 3. 2024 uvedl, že teprve poté, co městský úřad bloky vyžádá, formuluje konkrétní námitky, a ani skutečnost, že poté žalobce skutečně nějaké konkrétní námitky vznesl. Z právě citované judikatury totiž vyplývá, že správní orgán je povinen vyžádat podklady k jednotlivým záznamům bodů teprve *až v reakci na konkrétní (skutkovou) námitku*. U přestupků vyřešených v příkazovém (blokovém) řízení se totiž přestupce s příkazovým (pokutovým) blokem nepochybně seznámil, podepsal jej a obdržel jeho kopii. Námitkové řízení slouží k řešení zásadních pochybení, jichž se může správní orgán při evidenci bodového hodnocení dopustit, jako je např. evidování přestupku řidiči, který jej nespáchal, nebo započítání neodpovídajícího počtu bodů za spáchaný přestupek. Takové zásadní pochybení je řidiči, který alespoň průměrně hájí svá práva, zjevné už z oznámení o dosažení 12 bodů, případně z výpisu z bodového hodnocení. Smyslem námitkového řízení není, aby správní orgán bez konkrétního důvodu opatřoval listiny, které účastník má (resp. minimálně v minulosti měl) k dispozici, proto, aby účastník mohl teprve při opětovném pohledu na příkazové bloky formulovat nové (tj. dosud jej netrápící) námitky vůči jejich kvalitě a způsobilosti. Žalobcem zvolený postup v tomto řízení vnímá soud jako obstrukční, a naopak postup městského úřadu jako nepřiměřeně vstřícný.
24. Pokud tedy žalobce v žalobě pohříchu nijak nereagoval na závěry žalovaného ohledně adekvátnosti náležitostí jednotlivých příkazových bloků, které žalovaný učinil nad rámec svých zákonných povinností, ani na vypořádání uplatněných dvou konkrétních námitek, nemůže v řízení o žalobě proti rozhodnutí požadovat, aby totéž *en bloc* bez náležité konkretizovaných žalobních bodů provedl správní soud. V projednávané věci totiž žalobcovy žalobní námitky, kterými zpochybňuje všechny náležitosti všech příkazových bloků, naplňují definici *paušálních a typizovaných* námitek ve smyslu rozsudku NSS č. j. 6 As 174/2019-44, protože míří zcela „naslepo“.
25. Žalobce v žalobě nenabídl žádné dostatečně individualizované argumenty, které by se zaměřovaly na konkrétní náležitosti jednotlivých příkazových bloků. Není rozhodně namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. V takovém případě by totiž přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli žalobcova advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78).
26. Soud má pak za to, že závěry v rozsudku NSS č. j. 6 As 174/2019-44 lze aplikovat i na řízení před soudem. Pakliže totiž k tomu není povinen odvolací správní orgán, který v zásadě není odvolacími námitkami vázán (viz § 89 odst. 2 správního řádu), tím spíše je třeba toto pravidlo uplatnit ve vztahu ke správnímu soudu, jenž přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (viz § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). To tudíž nutně znamená, že za situace, kdy si správní orgány i přes zcela obecné námitky a odvolací důvody „nadstandardně“ a z opatrnosti vyžádaly příkazové bloky, které přezkoumaly, a žalobce následně též v žalobě vznesl proti příkazovým blokům naprosto *obecnou argumentaci bez jakéhokoliv vztahu k projednávané věci*, nemusí soud k přezkumu náležitostí jednotlivých příkazových bloků přistoupit.
27. Není bez významu, že zdejší soud již v minulosti upozornil na alternativu, že v budoucnu v případě zjevně paušálních žalobních bodů nemusí přistupovat k přezkumu náležitostí příkazových (pokutových) bloků tak, jak to doposud činil [srov. rozsudek ze dne 28. 8. 2023, č. j. 43 A 103/2022-29, bod 29, přičemž v tomto řízení byl jiný žalobce (přestupce) zastupován stejným zástupcem jako žalobce v nyní posuzované věci]. Soud se ostatně s totožnými žalobními námitkami setkává v případě žalobců zastupovaných ve správních či

soudních řízeních JUDr. Radkem Bechyně opakovaně. Například v rozsudcích ze dne 27. 2. 2024, č. j. 37 A 33/2023-38, ze dne 8. 2. 2024, č. j. 54 A 95/2022-40, ze dne 22. 12. 2023, č. j. 54 A 34/2022-36, ze dne 12. 12. 2023, č. j. 43 A 27/2023-37, ze dne 28. 8. 2023, č. j. 43 A 103/2022-29, ze dne 10. 8. 2023, č. j. 55 A 11/2022-37, ze dne 26. 7. 2023, č. j. 51 A 17/2023-37, ze dne 6. 6. 2023, č. j. 51 A 3/2023-28, ze dne 31. 5. 2023, č. j. 51 A 96/2022-32, ze dne 24. 1. 2023, č. j. 43 A 86/2022-38, ze dne 12. 1. 2023, č. j. 51 A 18/2022-41, ze dne 5. 1. 2023, č. j. 54 A 46/2020-65, ze dne 7. 12. 2022, č. j. 43 A 55/2021-51, ze dne 25. 8. 2022, č. j. 51 A 36/2021-63, ze dne 18. 5. 2022, č. j. 55 A 21/2022-67, ze dne 29. 7. 2021, č. j. 55 A 14/2020-52, ze dne 19. 7. 2021, č. j. 51 A 53/2020-31, ze dne 16. 6. 2021, č. j. 51 A 8/2020-31, ze dne 31. 5. 2021, č. j. 55 A 47/2020-47, nebo ze dne 24. 3. 2021, č. j. 54 A 45/2019-53, zdejší soud reagoval na žalobní námitky *identického obsahu*. Soud ve zmíněných rozsudcích přistoupil k přezkumu náležitostí podkladových příkazových bloků. Ve všech zmíněných rozsudcích zároveň soud dospěl k závěru, že příkazové bloky byly způsobitelným podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. I s přihlédnutím k historické (ne)úspěšnosti identických žalobních námitek opakovaně generovaných žalobcovým zástupcem tak soud dospěl k závěru, že žalobcovy námitky jsou *a priori* nevěrohodné, a tudíž nedůvodné (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 174/2019-44, k nedůvodnosti nevěrohodných námitek srov. rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2022, č. j. 7 Azs 283/2021-25).

28. Co se týče předložených rozhodnutí jiných správních orgánů (včetně Policie ČR), soud konstatuje, že v nich správní orgány hodnotily příkazové (pokutové) bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou, která zapovídá posuzovat příkazové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.
29. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.
30. Předmětem další námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového bloku schvaluje. Podpis příkazového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má

přestupce za to, že údaje uvedené v příkazovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v příkazním řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal příkazový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce příkazové bloky, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později vznesená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloků k zápisu bodů.

31. Ani obecná konstatování o tom, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, ignoroval předložené důkazy a návrhy, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky obsaženými ve správním spise či že některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce, nejsou s to založit důvodnost žaloby. Tato argumentace pro svou obecnost nesplňuje požadavky kladené na žalobní body, neboť z ní není zřejmé, které odvolací důvody žalovaný podle žalobce nerespektoval či které důkazy měl opomenout nebo chybně vyhodnotit. Jak již soud připomněl shora, není jeho úkolem, aby žalobní argumentaci domýšlel.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a podle obsahu spisu mu ani nevznikly náklady, jež by převyšovaly náklady na běžnou úřední činnost. Proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu